

מסורת הש"ס

יכול אפי' מעולה בדמים. לקורה יותר מפירות יהא סרק קודם לו: ס"ל רק. מיעט הקדמה: מקוריו. מקור שלהן ועיקרן (ו). ל"א הבא לי קור שהכל כך לאכול וגדל סביב שרשיו כלומר כלה עיקרם מפני שמספיק והכל את הקור: גופני קני דיקלי. ממני היין יכולין

החובל פרק שמיני בבא קמא

צב.

עין משפט
נר מצוה

למחר אייתי י' מקוריהו. משמע דגופני עדיפי מדיקלי וזמיה דנכסיה שפילו לה נכסים (במזוה עט. וסס ד"ה אילני) אמר גבי נפלו לה נכסים ילקח בהן קרקע דיקלי ואילני דקלי אילני וגופני אילני אלא גופני גרעיה מדקלי וי"ל

יכול אפילו מעולה בדמים ת"ל רק שמואל אייתי ליה אריסיה תמרי אכיל מעים בהו טעמא דחמרא א"ל מאי האי א"ל ביני גופני קיימי אמר "מכחשי בחמרא כולי האי למחר אייתי לי מקוריהו: רב חסדא הוא תאלי בי גופני אמר ליה לאריסיה עקרינהו גופני קני דקלי דקלי לא קני גופני: **ברגני** י' אע"פ שהוא נותן לו אין נמחל לו עד שיבקש ממנו שנאמר י'ועתה השב אשת וגו' ומנין ישאם לא מחל לו שהוא אכורי שנאמר ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך וגו' האומר סמא את עיני קמוע את ידי שבר את רגלי חייב י'ע"מ לפטור חייב **ל**קרקע את סכוריה שבר את כדי חייב י'ע"מ לפטור פטור י'עשה בן לאיש פלוני על מנת לפטור חייב בין בגופו בין בממונו: **גמ'** ת"ר כל אלו שאמרו דמי בושתו אבל צערו אפי' הביא כל אילי נביות שבועלם אין נמחל לו עד שיבקש ממנו שנאמר יהשב אשת האי"ש כי נביא הוא ויתפלל בערך

לא בעי אהדורי אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן השב אשת האי"ש מכל מקום ודקא אמרת י'הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אהותי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא נביא וכבר לימד אכסנאי שבא לעיר על עסקי אכילה ושתייה שואלין אותו או על עסקי אשתו שואלין אותו אשתך היא אחותך היא מכאן לכן נח י'שנהרג שהיה לו ללמוד ולא למד: י'כי עצר עצה ה' אמר ר' אלעזר שתי עצירות הללו למה אחת באיש שכבת זרע שתיים באשה שכבת זרע ולידה במתניתא תנא שתיים באיש שכבת זרע וקטנים שלשה באשה שכבת זרע וקטנים ולידה רבינא אמר שלש באיש שכבת זרע וקטנים ופי' טבעת ארבעה באשה שכבת זרע ולידה וקטנים ופי' טבעת: י'בעד כל רחם אמרי דבי ר' ינאי אפילו תרנגולת של בית אבימלך לא הטילה ביצתה א"ל רבא לרבה בר מרי מגא הא מילתא דאמר רבנן כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר הוא עונה תחילה א"ל דכתיב ו'ה' שב את שבות איוב בהתפללו בעד רעהו אמר ליה את אמרת מהתם ואנא אמינא מהכא ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו ו'וגו' וכתיב ו'ה' פקד את שרה כאשר אמר וגו' כאשר אמר אברהם י'אל אבימלך אמר ליה רבא לרבה בר מרי מגא הא מילתא דאמרי אינשי בהדי הוצא לקי כרבא א"ל דכתיב י'למה תריבו אלי כלכם פשעתם כי נאם ה' אמר ליה את אמרת מהתם ואנא אמינא מהכא י'עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותרותי אמר ליה רבא לרבה בר מרי כתיב ומקצה אהיו לקח חמשה אנשים מאן גינהו חמשה א"ל הכי א"ל ר' יוחנן אותן שהוכפלו בשמות יהודה נמי איכפולי מיכפל אמר ליה למילתיה הוא דאיכפל דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מאי דכתיב י'יחי ראובן ואל ימות ויחי מתיו מספר וזאת ליהודה כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר היו עצמותיו של יהודה מגולגלין בארון עד שבא משה ובקש רחמים אמר לפניו רבונו של עולם מי גרם לראובן שיורה יהודה **ה'** מיד שמע ה' קול יהודה על איבריה לשפא לא הוה קא מסקי למיתבא דרדיקא י'ואל עמו תביאנו לא הוה ידע מאי קאמרי רבנן ולמשקל ומיטרה בהדי רבנן

ועיקור מצויהו אמר ליה רבא לרבה בר מרי מגא הא מילתא דאמרי אינשי אמר ליה רתנן עשירים מכיאיין כבורים בקלתות של זהב ושל כסף ועניים בסלי נצרים של ערבה קלופה הסלים והכבורים נותנים לכהנים אמר ליה את אמרת מהתם ואנא אמינא מהכא וטמא

קד א מ"י פ"ו מה' מלכס הלכס ח סמנ לאון רכ"ו: קה ב מ"י פ"ה מה' סמנ ומתק ג' ט ופ"ג מה' תפוסה ה' ט סמנ עשין ע טו"ש"פ ח"מ ס"י מה' ספ"ק ה: ק"ג ג מ"י ט"ס הלכס י ופ"ו מה' הלכס י הלכס ו ופ"ג מה' הלכס ט טו"ש"פ ח"מ ס"י מה' ספ"ק ה: ק"ד ד מ"י פ"ה מה' סמנ ומתק הלכס י' סמנ עשין ע טו"ש"פ ח"מ ס"י מה' ספ"ק ה: ק"ה ה מ"י פ"ה מה' סמנ ומתק הלכס י' סמנ עשין ע טו"ש"פ ח"מ ס"י מה' ספ"ק ה: ק"ו ו מ"י פ"ה מה' סמנ ומתק הלכס י' סמנ עשין ע טו"ש"פ ח"מ ס"י מה' ספ"ק ה:

מוסף רש"י

קריע את כסותי שבר את כדי חייב. דהסי קאמר ליה אם תלכס קרע זבנך, אלא מ"כ ט"ל על מנת, פטור ודע"ל כ"ו. בהדי הוצא לקי כרבא. משל היינו הוא, על ידי הרשעים מתנגן הסכרין (שמות כו. כח). כלכם פשעתם כי. אף הצדיקים נכשמים ורודים בשמות. שאלון שפילו משה שמתין אל החלשים ואותן הביא לפני פשעה, יהודה נלכסן וזאת ליהודה כל השנים שהיו אלה הצדיקים שאלון קיים ועל יהודה מגולגלין, אמר ר' יוחנן י'הי ראובן ואל ימות ראובן כ"ו וזאת ליהודה. אין לו נכסות כל השנים מתחלה וזאת ח"ן מ"ו (סו"ס י"א) מה וזה למתן יהודה לראובן וזה ר"ל להחליט נכסות יהודה נלכסן וזאת ליהודה אלא לפי שהיו נכסות אלה הצדיקים שאלון קיים ועל יהודה מגולגלין, אמר ר' יוחנן י'הי ראובן ואל ימות ראובן כ"ו וזאת ליהודה כל השנים שהיו אלה הצדיקים שאלון קיים ועל יהודה מגולגלין, עמיתם כל השנים העלו מתחילתם והוא שאלון יוסף והחלשים את עצמיותם וזה עמיתם כל השנים שאלון קיימת יהודה אב"דו מתחילתם ומתגלגלין בארון, מפי ענינה את עמיתם נכרעטו על נתינתן ומתחילין לך כל הימים, אפילו לעולם הבא, ומתחילת נפקא לן נדח של סכס אפילו על מילי הוא כל (סו"ס י"א).

א"ל, ועכשיו יחי ראובן, שליו קיימת כליו הוא ח"ן, חלל ליהודה (סו"ס י"א) ורמשקל ולמיטרה. לשאל וליחן (סו"ס י"א). רדיו רב לו. י"ה לו נלכסן לריב ריב, והיא דכתיב ידיו לכן מלמח הוא מלמחם של מורה למלמח נגד מצרי (מכות י"א). אליבא דהילכתא. לא היה עשה לומר דכך המתקבל (סו"ס י"א).

א"ל, ועכשיו יחי ראובן, שליו קיימת כליו הוא ח"ן, חלל ליהודה (סו"ס י"א) ורמשקל ולמיטרה. לשאל וליחן (סו"ס י"א). רדיו רב לו. י"ה לו נלכסן לריב ריב, והיא דכתיב ידיו לכן מלמח הוא מלמחם של מורה למלמח נגד מצרי (מכות י"א). אליבא דהילכתא. לא היה עשה לומר דכך המתקבל (סו"ס י"א).

תורה אור השלם

1. ועתה השב אשתך ואיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך ויהי ואת איני משיב עד כי מוח קמח אתה וכל אשר לך: בראשית כ: 1
2. ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו: בראשית כ: 17
3. וְאֲבִימֶלֶךְ לֹא יָרָב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי גַם צָדִיק תִּהְיֶה הָאֵלָּה וְהָאֵל אֲפָר לִי אֲחִי וְהָאֵל וְהָאֵל גַּם הוּא אֲמָרָה אֲחִי וְהָאֵל בָּתָּם לְכָבִי וּבִבְחָן כִּפִּי עֲשִׂיתִי אֹתָהּ: בראשית כ: 17
4. כי עצה עצה ה' בעד כל רעם לבית אבימלך על דבר שרדה אשת אברהם: בראשית כ: 17
5. וְהָאֵל שָׁב אֶת שְׂבוֹת אִיּוֹב וּבְהַתְּפִילָהוּ בְעַד רֵעֵהוּ וַיִּפֶן יְהוָה יְהוָה אֶת קַל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמַשְׁחָה: בראשית כ: 17
6. וְהָאֵל פָּקַד אֶת שָׂרָה כֹּאשֶׁר אָמַר יְהוָה וְהָאֵל לְשָׂרָה כֹּאשֶׁר דָּבַר: בראשית כ: 17
7. לְפָנֶי תִּרְבֶּה אֵלֶי כִלְבָּם פִּשְׁעֵתָם בִּי נָאִם יְהוָה וְהָאֵל טָטַח יְהוָה יְהוָה אֶת אֵל מִשְׁמַר עַד: בראשית כ: 17
8. וְהָאֵל נִשְׁמַט לְשִׁמְרָה מִצִּוְיֹת וְהוֹרֵתָהּ: בראשית כ: 17
9. וּמִקְצֵה אֲדָוִי לָקַח תְּהַשֵּׁה אֲנִישֵׁי וַיִּצְנַם לְפָנֶי פִּרְעֹה: בראשית כ: 17
10. וְהָאֵל רָאוּבֵן וְאֵל יִצְחָק וְהָאֵל מְטִי וְהָאֵל מִסְפָּר: בראשית כ: 17
11. וְזֹאת לְיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ יְהוָה קוֹל הַדָּוָה וְאֵל עַמּוּ תְּבִיאֲנוּ יְהוָה רִבּוּ לוֹ וְעָזְרוּ מִצִּוְיֹת תְּהַשֵּׁה וְהָאֵל מְטִי וְהָאֵל מִסְפָּר: בראשית כ: 17

לעיו רש"י

אשלויה שד"א. [אשלויה שד"א]. סקס וקב. סק.